

Anker Lau: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, er forhindret i at være her i dag, skal jeg gøre nogle ganske korte bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Her er jo, som det før er sagt, tale om en ajourføring af 1947-loven. Man foreslår minimumsgrænsen på de 400 l ophævet, da den har været uden betydning. Man giver mulighed for øget kredit mod sikkerhed, og endelig lovfæster man praksis med hensyn til den såkaldte soft-ice, som man jo ikke kendte dengang.

Jeg er imidlertid blevet gjort opmærksom på, at der er en bestemmelse i lovforslaget, som de interesserede parter i hvert tilfælde ikke er enige om. Det drejer sig om § 1, stk. 3, 1. punktum, hvorefter man beregner afgiften efter rumindholdet af de forme, der anvendes. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at man anvender samme forme til forskellige størrelser, altså både store og små ispinde, og det giver anledning til en række forskellige uheldige forhold. Dette i forbindelse med den uenighed, der synes at være om selve den såkaldte svulmningsprocents højde, synes jeg gør det rimeligt, at vi får en kort udvalgsbehandling, således at de direkte interesserede kan få lejlighed til at oplyse og belære os andre om de særlige problemer i denne forbindelse.

Weikop: Jeg skal undlade at komme med ret mange bemærkninger til lovforslaget. Der er jo givet en lang redegørelse af den ærede socialdemokratiske ordfører, så jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind på svulmningsprocenten. Jeg forstår, at lovforslaget drejer sig om den nye is og om at få en ensartet afgift på de forskellige sorter, og heri kan vi naturligvis være enige.

Det ærede medlem hr. Anker Lau har rejst spørgsmålet om § 1, stk. 3, hvorefter man skulle lægge rumfanget af de forskellige forme til grund. Da lovforslaget skal i udvalg, kan man jo drøfte spørgsmålet dér, men jeg går ud fra som en given ting, at det, der skal beskattes, er den medgåede is, og at det ikke skal være formens størrelse, der er det afgørende, men det kan vi vel få oplyst i udvalget. I så henseende skal jeg ikke have noget at indvende mod lovens gennemførelse.

Aage Fogh: Også dette lovforslag skal jeg anbefale på partiets vegne.

Sandau: Det foreliggende lovforslag om ændringer i lov om afgift af konsum-is er ment som en stadfæstelse af en praksis, som man har indført, fordi den her omhandlede såkaldte soft-ice ikke kendtes, da ovennævnte lov i 1947 trådte i kraft. Lovforslaget er således en ajourføring af den nye vares beskatningsregler. Som det allerede er sagt, er der den forskel på denne nye vare og den almindeligt kendte konsum-is, at mens det efterhånden er ganske almindeligt, at produktionen af den almindelige is kun foregår på større eller mindre iscremefabrikker, foregår frysningen af den omtalte soft-ice hos forhandlerne, men af en isblanding, som er produceret af en af de nævnte iscremefabrikker.

Da det ikke er gør ligt at opmåle litermængden af denne vare, sådan som det er muligt med den fabriksfrosne is, er man fra toldvæsenets side kommet frem til den praksis, at soft-ice beskattes efter den mængde isblanding, der er medgået, med tillæg af en vis svulmningsprocent. Dette må, så vidt jeg kan se, have bragt en ganske betydelig forøgelse af antallet af de virksomheder, hvormed toldvæsenet fører kontrol, og hvor det opkræver afgift.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede finansminister, om det ikke er muligt at beskatte denne isblanding på den fabrik, som fremstiller den, naturligvis stadig med tillæg af en vis svulmningsprocent. En sådan kildebeskatning måtte, så vidt jeg kan se, betyde, at toldadministrationen ikke fik noget at gøre med en lang række detailforretninger, hvilket ville medføre en besparelse i administrationen. Det er måske kun en ringe besparelse, men dersom man ikke sparer i det små, kommer man jo heller ikke til det i det store. En sådan kildebeskatning er desuden i pagt med, hvad man almindeligt gør med hensyn til opkrævning af afgifter, nemlig at disse tages på oprindelsesstedet. Man undgår desuden derved, at en række detailforretninger skal føre bøger om dette forhold, og til kontrol af dette regnskab må toldvæsenet alligevel indhente oplysninger fra den fabrik, der har leveret isblandingen. Dersom isblandingen